

Turinys

Ižanga

ROBERT JOHNSON [1938]	6	PETE FARNDON [1983]	142
BUDDY HOLLY [1959]	10	DENNIS WILSON [1983]	144
EDDIE COCHRAN [1960]	12	MARVIN GAYE [1984]	148
STU SUTCLIFFE [1962]	14	CLIFF BURTON [1986]	152
SAM COOKE [1964]	16	PETER TOSH [1987]	156
BOBBY FULLER [1966]	18	JACO PASTORIUS [1987]	162
OTIS REDDING [1967]	22	CHET BAKER [1988]	166
BRIAN JONES [1969]	24	HILLEL SLOVAK [1988]	170
JIMI HENDRIX [1970]	28	PETE DE FREITAS [1989]	172
JANIS JOPLIN [1970]	36	ANDREW WOOD [1990]	174
JIM MORRISON [1971]	42	STEVIE RAY VAUGHAN [1990]	176
KING CURTIS [1971]	52	STEVE CLARK [1991]	182
DUANE ALLMAN [1971]	60	DEAD [1991]	184
RON McKERNAN [1973]	62	EURONYMOUS [1993]	184
GRAM PARSONS [1973]	66	JOHNNY THUNDERS [1991]	186
MAMA CASS [1974]	68	FREDDIE MERCURY [1991]	190
NICK DRAKE [1974]	72	KURT COBAIN [1994]	198
TIM BUCKLEY [1975]	76	SHANNON HOON [1995]	206
ELVIS PRESLEY [1977]	78	JEFF BUCKLEY [1997]	210
MARC BOLAN [1977]	80	MICHAEL HUTCHENCE [1997]	212
RONNIE VAN ZANT [1977]	86	COZY POWELL [1998]	216
STEVE GAINES [1977]	88	LAYNE STALEY [2002]	220
KEITH MOON [1978]	92	DEE DEE RAMONE [2002]	224
SID VICIOUS [1979]	98	ELLIOT SMITH [2003]	228
BON SCOTT [1980]	104	DIMEBAG DARRELL [2004]	230
IAN CURTIS [1980]	108	MICHAEL JACKSON [2009]	234
JOHN BONHAM [1980]	112	MARK LINKOUS [2010]	244
DARBY CRASH [1980]	116	PAUL GRAY [2010]	246
JOHN LENNON [1980]	118	SCOTT COLUMBUS [2011]	252
BOB MARLEY [1981]	128	AMY WINEHOUSE [2011]	254
JOHN BELUSHI [1982]	136	WHITNEY HOUSTON [2012]	262
JAMES HONEYMAN-SCOTT [1982]	142	Rodyklė	268

KURT COBAIN

(1967 m. vasario 20 d. –
1994 m. balandžio 5 d.)

„Norėčiau, kad būtų žmogus, kurio patarimo galėčiau paklausti, žmogus, kuris neverstų manęs jaustis šliužu dėl to, kad išsipasakojau ir pabandžiau paaikškinti visas savo baimes, kurios kamuoja... ak, jau apie dvidešimt penkerius metus.“ Kurto Cobaino sielą galima pažinti iš jo dienoraščių, šimtų ranka prirašytų bloknotų puslapių, viešbučiuose duodamų užrašų knygučių ir netgi to, ką jis pasižymėdavo ant restoranų meniu. Koncertinių turų metu jo užrašytos mintys yra tarsi nuotraukos, kuriose jam žinta sutrikusi asmenybė, tačiau jose aiškiai matyti savitas jautrumas, kuri negali gyventi šiame sudėtingame ir nesuvokiamame pasaulyje. Kurtas taip jautėsi visada.

Kurtas gimė Aberdyne, Vašingtone, – jis tą vietą vadino medkirčių getu, kuriame nerasi jokios kultūros. Kurtas niekada nesijautė priimtas: tėvai išsiskyrė, kai jam buvo septyneri, vaikai mokykloje tyčiojosi, nes jis turėjo blyčiulį gėjų, visuomenė norėjo, kad jis būtų „normalus“. Tėta padovanojo jam gitarą su trimis pirmosiomis „The Beatles“ plokštelėmis, paskui jis atrado pankroką ir klasikinį roką, tai atvedė prie alternatyvaus stiliaus ir požiūrio. Jam patiko groti, eiti į koncertus, rašyti ir tapyti. Bet draugystė su Buzzu Osborne'u ir Dale'u Coveriu iš „The Melvins“ paskatino priimti sprendimą tapti muzikantu. Pankrokas jam reiškė laisvę, būdą pamiršti Aberdyną. Kai Kurtas metė

mokyklą, likus kelioms savaitėms iki jos baigimo, motina išvarė sūnų iš namų. Kurtas bandė rasti darbą ir tapo grupės „The Melvins“ vadybininku. 1985 metais įkūrė grupę „Nirvana“, tai padarė su Kristu Novoselicu, dar vienu pankroko gerbėju, su kuriuo susipažino repeticijų salėje „The Melvins“. Jie išbandė įvairius būgnininkus ir galiausiai pasirinko Chadą Channingą. „Nirvana“ debiutavo albumu *Bleach* („Baliklis“) – tai buvo šiurkšti ir triukšminga muzika, kurią jie 1989 metais įrašė vos per 40 valandų. Albumą išleido „Sub Pop Records“, nepriklausoma leidybinė kompanija, kuri populiarino Sietlo muziką. Pavadinime slypi nuoroda į JAV AIDS prevencijos reklamą, raginusią narkomanus sterilizuoti adatas balikliais. Kurtas nutarė, kad ši medžiaga išgelbės žmoniją. „Pirmą kartą išbandžiau heroiną dar 1987 metais Aberdyne, – rašė jis dienoraštyje. – (...) Kai grįžau iš antrojo turo Europoje su „Sonic Youth“, nutariau vartoti heroiną kiekvieną dieną dėl skrandžio skausmų, kurie kamavo mane pastaruosius penkerius metus ir tiesiogine prasme privėdė prie noro nusižudyti. (...) Taigi nutariau, kad jei jau jaučiuosi kaip narkomanas, galiu juo ir būti.“ 1990 metų balandį „Nirvana“ su prodiuseriu Butchu Vigu ėmė įrašinėti antrąjį albumą „Smart Sudio“ Madisone, Viskonsino valstijoje. Per tą laiką viskas pasikeitė. „Nirvana“ paliko „Sub Pop Records“ ir pasirašė sutartį su didele leidybine

firma „Geffen Records“, ji liepė jiems naudotis „Sound City Studio“ Van Naise, Kalifornijos valstijoje. Chadas Channingas nebebuvo grupės būgnininkas, jį pakeitė Dave'as Grohlas, suteikęs jų muzikai jėgos ir tikslumo, o aranžuotės sušvelnino aštrų ir piktą „Nirvanos“ skambesį ir pavertė jį patrauklesnį. Šitaip gimė albumas *Nevermind* („Neimk į galvą“), sujungęs hardkorą ir pankroką ir tučtuojau užkariavęs visą kartą, kuri priėmė jį kaip vyraujančios srovės popmuzikos albumą, šitaip pakeisdama pačią 10-ojo dešimtmečio muzikos sampratą. *Nevermind* buvo išleistas 1991 metų rugsėjo 24 dieną ir vos per dvi savaites jo nupirko 400 000 kopijų. 1992 metų sausį jis užėmė Amerikos „Billboard“ populiariausių dainų sąrašą pirmąją vietą, išstumdamas iš ten Michaelo Jacksono albumą *Dangerous* („Pavojingas“). Garsusis *Nevermind* viršelis yra atvira opozicija šiuolaikinės visuomenės materializmui, taip pat ir autoironija, kadangi grupė staiga nutarė palikti nepriklausomos muzikos aplinką. Cobainas sakė, kad daug galvojo apie *Nevermind* sėkmę, bet nepriėjo jokios išvados, tiesiog nutarė, jog ši muzika visgi geresnė nei didžioji dalis tuo metu leidžiamo šlamšto. Laikotarpiu, kai vyravo komercinė muzika, „Nirvana“ paskelbė grįžtanti prie gryno ir dygaus roko, prie paprastų šiurkščių akordų ir nuoširdaus balso – muziką jie suvokė kaip autentišką savo išgyvenimų išraišką, skausmo ir pykčio sublimaciją.

199 Kurtas Cobainas su Kristu Novoselicu 1987 metais Aberdyne, Vašingtone, įkūrė grupę „Nirvana“. 1989 metais jie išleido pirmąjį albumą *Bleach*, paskui *Nevermind* (1991 m.) ir *In Utero* (1993). *Nevermind* buvo parduota daugiau kaip trisdešimt milijonų kopijų.

200-201 1990 metų rugsėjis. Kurtas Cobainas Kristo Novoselico namuose Sietle.

201 1989 metų birželis. Pradinė „Nirvanos“ sudėtis: Kurtas Cobainas, Danas Petersas, Chadas Channingas ir Kristas Novoselicas.

WORLD PICTURE EXCLUSIVE on Nirvana star's grisly death

HOUSE OF TRAGEDY Police cluster at the door of Cobain's home

ROOM OF HORROR Cobain's body lies spreadeagled on the kitchen floor. A washing detective takes notes amid the debris, which includes a spent cartridge

END OF A LEGEND
How the cops found Cobain

JOIN NOW FOR £9.75 PER QUARTER

AA
TO OUR MEMBERS WE'RE THE 4TH EMERGENCY SERVICE

Unbeatable benefits and value

It's never been easier to afford membership of the AA, and enjoy the security and convenience of becoming the world's largest motorist organization. Your terms are really as simple as 1, 2, 3:

- 1. The AA gets someone out of trouble 24 hours a day, 365 days a year, whether you're a driver or a passenger in any vehicle.
- 2. Because an AA Personal Member can't be held liable for any damage to your car or to the road, AA-approved garage work is free.
- 3. The AA looks after you in any motor emergency, including breakdowns, accidents, theft or robbery.

There are no hidden charges or extra costs. AA breakdown protection can begin as soon as you make your call.

CALL FREE NOW ON 0800 91 95 95

Quoted rate is 2003. From your credit card or bank details card.

THE scene of rock legend Kurt Cobain's grisly death was first seen by a group of police officers on the morning of April 8, 1994. The officers were on their way to a house in Seattle when they noticed a car with a shattered window. They found Cobain's body in the kitchen, surrounded by a pool of blood and a spent cartridge.

Rebellious

Cobain was known for his rebellious nature and his love of drugs. He was often seen with a large amount of marijuana and was known for his wild behavior. He was also known for his love of heavy metal music and his love of the color green.

WIDOW Courtney with Frances and Kurt (left)

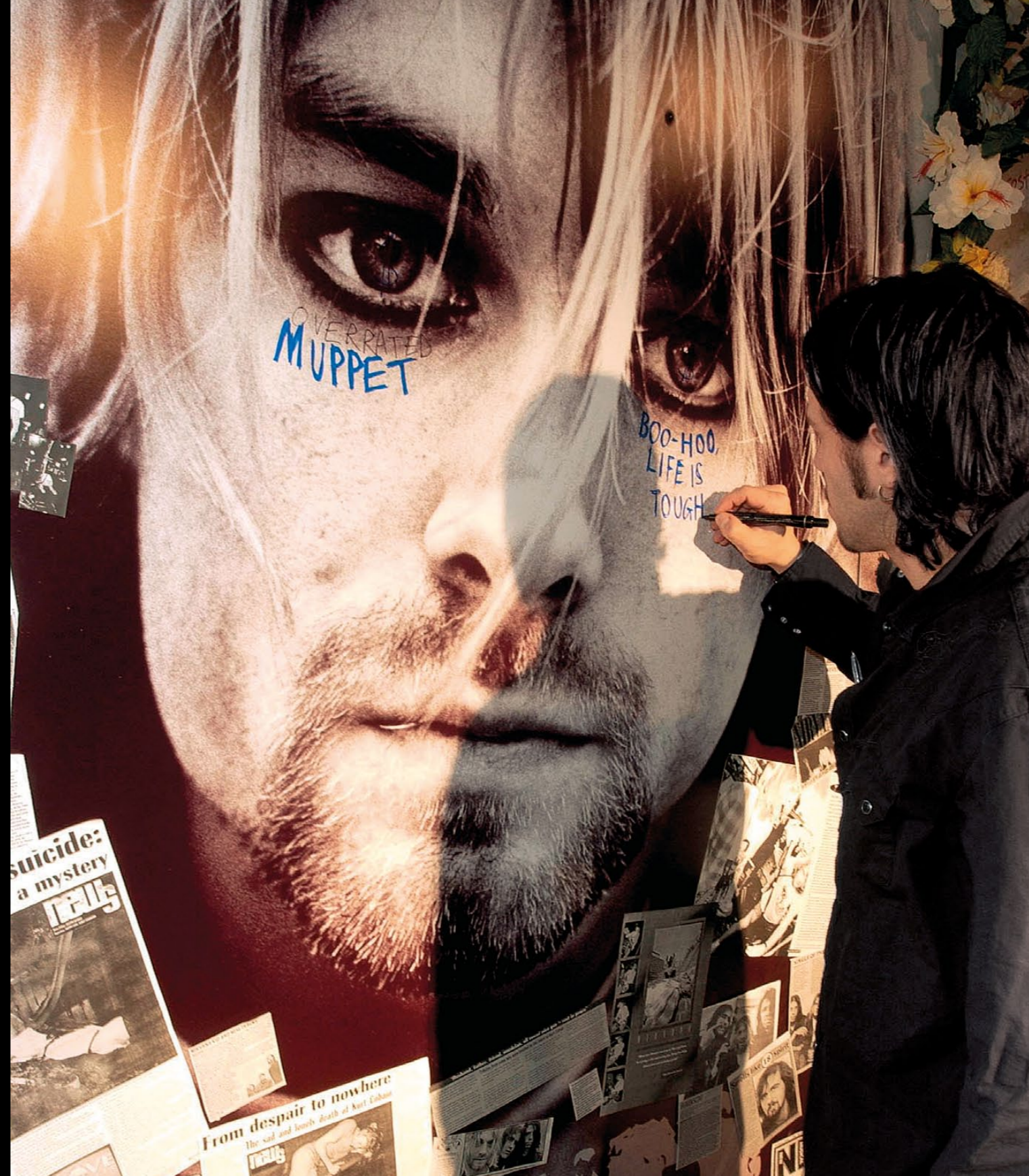
202-203 Kurtas Cobainas per *Unplugged* koncertą, įrašytą MTV kanalui studijoje „Sony Music“ Niujorke 1993 metų lapkričio 18 dieną. Albumas *MTV Unplugged in New York* („MTV akustinis koncertas Niujorke“) buvo išleistas 1994 metų lapkričio 1 dieną, praėjus septyniems mėnesiams po Cobaino mirties. Amerikos populiariausių dainų sąrašuose jis užėmė pirmąją vietą ir buvo parduotas 5 milijonų tiražu.

203 **Viršuje.** Istorinė Tomo Reese'o iš *Seattle Times* daryta Kurto Cobaino lavono nuotrauka.

Bet Kurtui Cobainui visa tai negaliojo. Sėkmės mašina gali sunaikinti žmogų. Jis nebuvo pasiruošęs tam, kad asmeninis gyvenimas ims dominti milijonus smalsių žmonių, tad visada jautėsi ne savo vietoje: „Aš buvau priverstas tapti atsiskyrusia roko žvaigžde.“ Kritikai vertino „Nirvanos“ dainas kaip atspindį neramios kartos, kuri neturi idealų, nepuoselėja didelių vilčių, yra kamuojama depresijos. Bet Cobainas tvirtino, kad niekada nenorėjo suteikti savo tekstams kokios nors ypatingos prasmės, laikė juos „didžiule krūva prieštaravimų“. Pačiam jo muzika nebuvo ir neturėjo būti kartos simbolis. Tai tiesiog atrodė jo dalis. Kurtas paprasčiausiai sudėjo į savo muziką tai, ką rėkė tūkstančiai tokių jaunuolių kaip jis, išreiškė asmeninį pyktį, jaučiamą ir kitų, būtent todėl ta išraiška tapo universali. „Aš kalbu už save. Tiesiog taip nutiko, kad esama daug žmonių, kuriems rūpi, ką turiu pasakyti. Kartais mane tai baugina, nes esu toks pat išmuštas iš vėžių, kaip ir dauguma žmonių“, – sakė jis. *Nevermind* sėkmė žymėjo pabaigos pradžią. Kurtas pateko į šou verslo spąstus. Jis jautėsi verčiamas pasiduoti, tapti tikru menininku, išnaudojamas ir prievartaujamas. Viena daina iš trečiojo „Nirvanos“ albumo *In Utero* („Gimdoje“) vadinasi *Rape Me* („Prievartauk mane“). Grupė įrašė albumą vos per dvi savaites atokioje studijoje Kanon Folse, Minesotoje, padedama Steve'o Albinio, *Surfer Rosa* („Banglentininkė Roza“), svarbiausiu Cobaino mylimos grupės „The Pixies“ albumo, prodiuseriu. *In Utero* tapo savotišku superžvaigždžių įrašytu nepriklausomos muzikos dvasios vadovu. „Nirvana“ mokėjo už įrašymo sesijas iš savo kišenės ir neužsiminė „Geffen Records“ vadybininkams apie albumą, kol jis buvo baigtas. Be to, Kurtas norėjo duoti jam pribloškiantį pavadinimą *I Hate Myself and I Want to Die* („Nekenčiu savęs ir noriu mirti“). *In Utero* buvo išleistas 1993 metų rugsėjo 13 dieną. Cobainas pareiškė: „Mes įsitikinę, kad neparuosime ir ketvirtadalio tiek, kiek *Nevermind*, bet jaučiamės puikiai, nes ši plokštelė mums labai patinka.“ Bet iš tiesų albumas populiariausių dainų sąrašuose pasiekė pirmąją vietą ir buvo parduotas penkių milijonų tiražu. Užklupusi sėkmė neleido atsipalaiduoti. Cobainas nebegalėjo tvirti

šio prieštaravimo: kurti muziką, kuri išreiškia giliausius tavo jausmus, ir matyti, kaip ji tampa masiniu produktu. „Nirvana“ paskutinį kartą koncertavo 1994 metų kovo 1 dieną Miunchene. Po keturių dienų viešbutyje „Excelsior“ Romoje Kurtą ištiko koma, kai sumaišė flunitrazepamą su šampanu. Ar tai buvo nelaimingas atsitikimas, ar bandymas nusižudyti? Neliko nieko, kas verstų jį kabintis į gyvenimą, neprivertė to daryti netgi dukterė Francis Bean, pagimdyta žmonos Courtney Love. Poros santykiai buvo audringi, juos iki begalybės aprašinėjo spauda, dėl to darėsi dar labiau smurtiniai ir skausmingi. 1994 metų kovo 25 dieną Courtney ir jos vaikas Dylanas Carlsonas įtikino Kurtą imtis detoksikacijos programos. Kovo 30 dieną Kurtas nuvyko į reabilitacijos centrą „Exodus“ Los Andžele, bet prabuvo ten vos dvi dienas pabėgo ir lėktuvu grįžo į Sietlą. O paskui dingo. Courtney nusamdė privatų detektyvą, kad jį rastų. Kurtas buvo nuvykęs į savo vilą 171 Leik Vašington Ist bulvare, aukštesnės klasės Sietlo priemiestyje. Jis slėpėsi nuo visų oranžerijoje virš garažo, ten ir paleido sau į galvą kulka iš šautuvo „Remington M-11“. Kurtą 1994 metų balandžio 8-osios rytą rado elektrikas, atvykęs sutaisyti signalizacijos. Koroneris nustatė, kad Cobainas mirė prieš tris dienas. Prie lavono buvo raštelis, skirtas jo įsivaizduotam vaikystės draugui Boddahui – tai lyg paskutinis teptuko brūkštelėjimas ant šios neramos sielos portreto. Kurtas rašė, kad jau daug metų nebejaucia džiaugsmo klausydamas ar kurdamas muziką. Be to, jis manėsi esąs kaltas ir nebenorėjo apgaudinėti gerbėjų, įtikinėdamas juos, kad viskas puiku. „Man viskas gerai, labai gerai, ir esu už tai dėkingas, bet nuo septynerių metų ėmiau nekęsti visų žmonių. Tiesiog todėl, kad jiems, rodos, taip lengva sutarti tarpusavyje ir jausti empatiją. Tiesiog todėl, kad turbūt jaučiu žmonėms per didelę meilę ir gallestį. Iš degančios ir šleikštulio kamuojamos širdies gilumos dėkoju už jūsų pastarųjų metų laiškus ir rūpestį. Aš pernelyg nepastovus, paniūręs vaikas! Nebejaučiu aistros, tad prisiminkite: geriau sudegti nei išnykti pamažu.“

205 „Man patinka svajoti, kad vieną dieną viso pasaulio jaunimą apims bendras vienybės pojūtis. Patinka klastingi, stiprūs teiginiai, kurių neturiu kuo paremti, tik savo nuoširdumu. Mėgstu nuoširdumą. Man jo trūksta. Tai nėra išminties žodžiai, tai nepripažinimas to, kad man trūksta išsilavinimo, kad praradau įkvėpimą, kad nervingai ieškau prierašumo ir jaučiu paviršutinišką gėdą už daugelį savo bendraamžių. Tai netgi ne eilėraštis. Tai tiesiog krūva šūdo. Visai tokia pat, kaip aš.“ Kurtas Cobainas

AMY WINEHOUSE

(1983 m. rugsėjo 14 d. – 2011 m. liepos 23 d.)

Pasak daugelio, ji užsiėmė blogais dalykais. Daug gėrė, per daug valgė arba visai nevalgė. Amy buvo tokia talentinga, kad sėkmė ir didžiulis publikos susižavėjimas jos balsu jai atrodė visiškai natūralus dalykas. Amy Winehouse per anksti pasakė „pakaks“, o gal kaip tik tai buvo tinkama akimirka. Liepos pabaiga, temperatūra siekė 40 laipsnių pagal Celsijų.

Amy Jade Winehouse gimė 1983 metų rugsėjo 14 dieną žydų šeimoje iš Enfildo – tai ta Anglijos dalis, kurios niekas niekada nematė per televiziją. Šeima buvo kaip ir daugelis kitų. Su jais gyvenimo močiutė Cynthia, kuri buvo tikra retenybė. Tiesą sakant, Amy norėjo būti greta jos palaidota. Iš tėvo taksisto ji girdėjo istorijas apie žmones, kurie keliauja nežiūrėdami pro langą, iš motinos seselės – apie kančias ligoninėje, gydytojus ir tylą be atsakymo. Vaikystėje Amy jau turėjo balsą žmogaus, kuris turi ką pasakyti. Pirmąją gitarą ji gavo dovanų iškart po paskutinės lėlės, be to, panašiu metu Amy išmetė iš mokyklos už tai, kad į nosį įsivėrė auskarą. Ji troško turėti šalia žmogų, kuriam tikrai rūpėtų, bet reikėjo rasti tinkamą. *Love is a losing game* („Meilė – tai žaidimas, kuriame pralaimėsi“) – dainavo ji vėliau. 2003 metais, kai Amy buvo vos dvidešimt, pasirodė jos pirmasis albumas *Frank* („Atvirai“). Prireikė vos dviejų albumų (dar vienas, *Lioness: Hidden Treasures* („Liūtė: slapti lobiai“), buvo išleistas po mirties), kad taptų nepamirštama žvaigžde muzikos istorijoje, kometa, kuriai lemta išlikti ir gimdyti sekėjus, ne visada galinčius jai prilygti. *Frank* sėkmė (jis tapo platininis, jo buvo nupirka 300 000 kopijų) buvo grįsta Amy „juodaodišku“ balsu, be to, šis albumas buvo kur kas brandesnis, nei galima tikėtis iš tokio amžiaus merginos. Jos antrasis albumas *Back To Black* („Atgal į juodumą“, 2006 m.) buvo tikra supernova. Didžiojoje Britanijoje jis kelias savaites laikėsi populiariausių dainų sąrašų viršūnėse, o Amerikoje pasiekė septintąją vietą. Amy sėmėsi įkvėpimo iš XX a. 6–7-ojo dešimtmečių merginų grupių, o albumą prodiusavo Salaamas Remi (prodiusavęs ir *Frank*) ir Markas Ronsonas. Pirmasis singlas *Rehab* („Reabilitacija“), išleistas 2006 metų spalio 23 dieną, buvo

nuoširdi, ironiška ir iliuzijas išskaidanti autobiografinė išpažintis apie atsisakymą eiti į reabilitacijos kliniką dėl alkoholizmo. Rezultatas buvo neįtikėtinas: daina laimėjo penkis „Grammy“ apdovanojimus, priešais Amy visur buvo ištiesti raudoni kilimai, jos veidas pasirodė afišose visame pasaulyje. Bet sėkmė turėjo tamsiąją pusę. Amy gyvenimas buvo pilnas kontrastų. Ji tapo be galo liesa, paskui atgavo ankstesnį svorį, buvo agresyvi, dažnai gėrė, ėmė ir narkotikus, vėmė viešosiose vietose ir klubuose, tai tapdavo švelni, tai nugrimzdavo į nevilgtį. Ir vėl ėmė dainuoti. 2007-aisiais Amy Floridoje ištėkėjo už Blake'o Fielderio-Civilo, išsiskyrė po dvejų metų. Tai buvo kankinanti ir ją sunaikinusi meilė. Norvegijoje dainininkė buvo suimta, nes turėjo septynis gramus marihuanos. Tuo metu Amy šlovė vis augo, prie to prisidėjo ne tik jos kūryba, bet ir paskalos žiniasklaidoje, smurtingas ir vaidingas elgesys viešumoje. Amy turas po Europą 2011 metų vasarą prasidėjo ir baigėsi pragaištingai: per pirmąjį koncertą Belgrade ji buvo visiškai pasimetusi arba – geriausiu atveju – girta, tad negalėjo dainuoti. Turas buvo atšauktas.

Po kelių savaičių, liepos 23 dieną, Amy buvo rasta negyva savo namuose Londone. Štai toks buvo likimas žmogaus, nežinojusio, kas yra likimas. Lavoną apžiūrėję gydytojai pranešė, kad ji mirė nuo narkotikų ir alkoholio, taip pat nuo kūną ištikusio šoko, vadinamo „sustok ir eik“ – gausaus girtuokliavimo po susilaikymo laikotarpio. Bet jie klydo. Tas šokas leido jai gyventi neslepiant juodųjų pusių. Amy bejėgiškai svirduliuodavo scenoje, bet kai mikrofonas atsidurdavo jos rankose, pasinerdavo į muziką ir užkariaudavo auditoriją unikaliu, nevilties kupinu balsu. Kartą Amy pasakė, kad jai ne viskas gerai, kita vertus, tą patį galima pritaikyti bet kuriai moteriai, ir iš šių žodžių akivaizdu, kad ji žinojo, jog tobulybė tėra atspindys pasipūtusių žmonių deformuotame veidrodyje. Amy buvo kometa, kuri, deja, sudegė per greitai, tapdama dar viena „Klubo 27“ nare kartu su Jimiu Hendrixu, Jimu Morrisonu, Janis Joplin ir kitais atlikėjais, mirusiais tokio amžiaus. Visus kamavo egzistencinis nerimas, galingesnis už jų kūrybą.

255 Amy Jade Winehouse gimė Londone 1983 m. rugsėjo 14 d. Jos debiutinis albumas *Frank* (2003 m.) buvo parduotas 3 milijonų egzempliorių tiražu. Albumas *Back to Black* (2006 m.) padarė ją vienintele Anglijos atlikėja, pelnusia penkis „Grammy“ apdovanojimus.

256-257 2011 metų liepos 23 dieną, kai mirė Amy Winehouse, šimtai gerbėjų rinkosi priešais jos namus Kamdeno aikštėje išreikšti pagarbą. Ji mirė perdozavusi alkoholio ir narkotikų. Laidotuvės įvyko 2011 metų liepos 26 dieną Eidžverberio Leino kapinėse Londone.

258-259 Amy Winehouse koncertuoja dviejuose savo 2007 m. turo koncertuose: „Coachella“ festivalio scenoje Kalifornijoje (kairėje) ir „Highline Ballroom“ salėje Niujorke (dešinėje).

260-261 Amy Winehouse koncertuoja per „Eden Sessions“ „Eden Project“ Kornvalio rajone. Kartą dainininkė teigė, kad jai negerai su galva, bet jokia moteris negali būti sveika.

